

jopič in širok pas v tri gube, izza njega mu visita ob vsaki strani dva samokresa, spredaj pa handžar z zlatim ročajem. Na glavi nosi zelenoovit turban. Brke naj ima tako dolge, da si jih lahko trikrat ovije krog ušes; gleda pa naj tako divje, da strepečeš pred njim od strahu. — Kaj še! Stopi z menoj na Galatski most, pa boš videl, da niti trohica tvojih sanj nima dejanske podlage.

Razlikovati nam je staroturško in novoturško nošo.

Staroturki nosijo hlače navadno sive, podobne našim, samo da so zgoraj mnogo

Hamal (prenašavec tovorov) v Carigradu.

širje kot spodaj. Siv telovnik, nad njim siva ali temna suknja in povrh vsega tega dolg in širok kaftan, siv ali črn, s širokimi rokavi. Na glavi nosijo fes, ovit z belim ali zelenim robcem, pa tako, da je zakrit samo spodnji del fesa. To je staroturška noša, ki pa izginja bolj in bolj. V Carigradu se tako nosi le majhen del prebivalstva.

Novoturek je moderniziran docela. Siva ali pa črna obleka mu je ukrojena popolnoma po pariški modi. Da nosi visok cilinder, bi ga smatral za najelegantnejšega Dunajčana ali Parižana. Še v teh dveh mestih ne dobiš tako fino opravljenih gospodov,

kakor ti je opravljen carigrajski Osman-paša ali Izmael-bej. Uradniki nosijo črn frak, znan pod imenom „stambulina“, zapet do vrha in brez vseh našitkov. Vsi Novoturki pa nosijo fes brez vsakega ovitka. — To je navadna carigrajska noša. Od naše se ne razlikuje prav nič, razen po fesu.

Kaj pa ženske? Le-te se pa že bolj razlikujejo od svojih sovrstnic, frankovskih madam. Pravoverne Turkinje nosijo širok plašč, „feredže“, ki je pa tudi izginil že skoraj popolnoma. Novodobne mohamedanke — bogate seveda in gosposke — nosijo črno ali sivo krilo; gornji del telesa pa pokriva nekaka „pelerina“, ki služi obenem kot robec. Denejo si to ogrinjalo na glavo in pod brado ali pa pred brado pritrjujejo z buciko. Vidiš torej samo obličje, podobno kot pri naših redovnicah. Prav po koranu si morajo tudi obraz zakriti s pajčolanom. To storé le bogatejše Turkinje. Pajčolan pa je navadno tako redek, da vidiš skozenj vse poteze „skritega“ obličja.

Nasloniva se na železno ograjo in glejva v svet, ki hiti čez most! Opaziva najraznovrstnejše obraze in najraznovrstnejšo nošo: od belokožnega Nemca do črnega, pa finega zamorca. Teh je v Carigradu zelo veliko. Skoraj na vsakih deset korakov zagledaš črno polt in volnene lase. Kdo bi mogel naštetati narodnosti vseh onih, ki stopajo čez most? Kozjebradi Francoz, vročekrvni Arabec, flegmatični Rus z dolgo, široko brado, Tatar s svojo visoko kalmuško kapo, potuhnjeni Grk z majhnimi lisičjimi očmi, Jud-krivokljun, burni Arnavt, ponosni Črnogorec, bahati Anglež: vsi stopajo drug za drugim. Pozlačene kočije in kmetiška kola, livrirani lakaji in razcapani cigani se srečavajo sredi Galatskega mostu. In tako se ta kalejdoskop vrtil in vrtil, pa se nikoli ne izteče.

XV.

Skozi celo predmestje Galata se vije dolga, precej široka ulica Grande rue de Galata ¹⁾, glavna prometna cesta ev-

¹⁾ Velika ulica Galatska.